

Sociální a psychologické problémy dětí s autismem (ASD)

autor příspěvku : Livia Zucchi - Cooperativa Futura O.N.L.U.S. Řím – Ostia

Můj syn má autismus. Nepopírám to ... Jsem si toho vědomá, vím to !

Jak bych to mohla popřít? Žiju s tím každý den. Mám i jiné děti. Moji přátelé mají děti, znám a vidím ten rozdíl !

Děti kladou otázky, můj syn ne. Hrají si spolu, můj synu ne. Sdílejí a předávají své myšlenky ... můj syn nemůže. Můj syn je jiný. Má svůj vlastní svět, svůj úkol, který má splnit a já jsem ráda, že může plnit a účastnit se. Jsem nadšená, když se učí něco nového, bez ohledu na to, že mnohdy jde o něco malého, nepodstatného. Jsem hrdá, když je schopný a může dělat to co jsem nikdy nepovažovala za možné. Užívám své zvláštnosti ... prosím, Užijte si to se mnou! Prosím, zvažte a oceňte jeho úsilí.

Můj syn má mnoho podob. Má své silné a slabé stránky. Má deficity a schopnosti. Lidé vždy poukazují na jeho deficit, ale prosím ... pomozte mi a spolu se mnou vyzvedněme a podpořme jeho schopnosti!

Učitelka, v průběhu našich setkání se vyjádřila "... prosím ... nechte mě někdy rozpoznat s vámi jeho kladné vlastnosti..." Vždy, když bude takto postupovat ... vrátím se domů a cítím se jako v sedmém nebi; pokud ne, budu se vracet domů s pláčem.

(Úryvek z dopisu, který napsala matka, jejíž syn trpí autismem učitelce, zdroj www.emergenzaautismo.org)

Lze konstatovat, že obtíží, se kterými dítě s autismem se setkává ve svém životě je mnoho. Můžeme říci, že ze slov této matky: vychází jedna z největších výzev pokud jde o vstup dítěte s autismem do školního světa.

V této souvislosti je třeba pomoci dítěti vypořádat se s danou situací vzhledem ke třem aspektům, které mohou ukázat jako velmi kritické, ale zároveň mohou představovat tzv. vzdělávací, intervenční uzel:

- Socializace
- Učení
- Problémové chování

Můj syn má mnoho podob. Má své silné a slabé stránky. Má nedostatky a dovednosti ...

Každé dítě s autismem má potíže a své silné stránky, díky nimž je právě jedinečné, a tak to opravdu je. Pak se jeví velmi složité připsat jeho potíže do obecné kategorie.

Když chceme vytvořit projekt pro dítě s autismem musíme si představit, že jeho tvorba je jako šití jedinečných šatů na míru, které budou vyhovovat jeho konkrétním potřebám a vlastnostem.

To platí v každém období jeho života, počínajíc školním prostředím.

Zásadní je vytvoření tzv. podpůrné sítě, která musí fungovat v daném prostředí a okolí žáka, slouží k podpoře vazeb a je součinná se zdroji na daném území za účelem dosažení efektivního fungování pomoci.

S ohledem na tuto skutečnost Cooperativa FUTURA realizuje práci v X městském obvodu v Říme zaměřenou ve prospěch autistických dětí

Jednou z nejdůležitějších postav v rámci této aktivity je profese školního asistenta, který sleduje a doprovází dítě nejen ve škole, ale i v mimoškolním prostředí v rámci jeho bydliště. Tato pomoc má fungovat jako "lepidlo" či pojítko mezi různými situacemi a, ve kterých se dítě nachází a žije.

Autistický žák takto nalézá cennou vzdělávací pomůcku v osobnosti pedagoga, asistenta, který pracuje ve třídě nebo v laboratoři, společně s učitelem, participuje na činnostech a situacích, které vyžadují funkční a praktickou podporu, ale také sociálně-vztahovou podporu a zprostředkovanou, zjednodušenou komunikaci.

Dobrá integrace školní úspěšnosti žáka s autismem závisí na mnoha faktorech, ne všichni žáci jsou zvladatelní; například: pokud jde o jejich potenciál, pokud jde o učení, závisí do značné míry na kognitivní úrovni, schopnosti věnovat pozornost a komunikačních dovednostech.

Ale to nejsou jediné faktory v naší hře, protože i dovednosti týmu učitelů, který bude pracovat s autistickým žákem, jsou jedním z faktorů, že většinou určuje učení.

Jeden ze znaků autismu představují obtíže, které souvisejí se sociální interakcí. Pro autistické děti je typická trvalá neschopnost navazovat sociální vztahy, zejména emocionálního charakteru.

Takže socializace je ve skutečnosti jedním z hlavních problémů pro tyto děti.

Často se setkáváme s dětmi, které stojí v pozadí, jsou izolovány, neúčastní hry, ani společných aktivit. Nebo v opačném případě předvádí bizarní chování, jako je např. hledání druhého až neústupné, bez pochopení požadavků, které byly kladeny s ohledem na skutečnost, že "jinému se nelíbí tato interakce."

To může vést k zamyšlení, jak pomoci pochopit, co je autismus a jak mohou spolužáci pracovat s jejich kamarádem ,který je "speciální" s vážnými potížemi v procesu začleňování ve škole. Je pro to nezbytně nutné, aby školní děti, a zvláště pak spolužáci, věděli co je autismus.

Velmi efektivní se jeví iniciativa,která byla realizována před několika lety v obce Peccioli se šířením socio-edukačního programu ve školách pomocí brožury "L'amico speciale", (Speciální přítel) ve které je popsán příběh dítěte s autismem prostřednictvím – využití karikatur.

To právě umožnilo dětem pochopit, alespoň částečně, obtíže svých "speciálních" kamarádů s autismem a tímto bylo usnadněno začlenění do autistických žáků do výchovně-vzdělávacího procesu.

Učení sociálních dovedností závisí nejen na individualitě dítěte,na jeho potenciálu,nelze opomenout vliv okolního prostředí včetně navazujících iniciativ, které jsou zavedeny na podporu šíření správných informací.

Problémy s chováním představují další důležitou výzvu pro pedagogy, kteří pracují s těmito dětmi.

Tyto problémy se mohou projevit několika způsoby:

- opozičními postoji k navrhované práci, nedodržení pravidel třídy, házení předmětů,záchvaty vzteku, agresivita, sebepoškozování, destruktivní chování, rituály znepokojující / ovlivňující práci ostatních spolužáků a další.

Zásah vzhledem k problémovému chování, musí brát v úvahu skutečnost, že téměř ve všech případech má význam, musí být chápán tak, aby jeho prostřednictvím dítě se naučilo odlišnému chování, které může mít stejnou funkci a bude mít vhodnou formu pro daný kontext.

Existuje mnoho technik, které lze použít ke snížení problémového chování. Např.můžeme dítě učit novým dovednostem, ale je třeba vždy mít na paměti dopad, který toto učení má na dítě a jeho rodinu.

Takže když jsme se rozhodli zasáhnout prostřednictvím toho,že budeme se snažit naučit dítě novým dovednostem, nebo jsme se rozhodli, který problém chování budeme nejdříve řešit, musíme vždy brát v úvahu, jaký vliv bude mít tento náš zásah na současný a budoucí život dítěte.

Vychovatel, který zná svou práci v rámci rodiny rozhodne, jaké jsou aspekty, jakou akci pojme za prioritu, protože rodina je zdrojem, nikoliv problémem.

Je nutné brát ohled na fakta, že; příliš často rodiče, jsou unavení z mnoha obtíží,které jsou spojeny s onemocněním,s autismem, jehož problematiku

řeší odborníci, právě tato intervence se může mnohdy jevit jako další rušivý faktor.

Zde právě může být cenným spojencem psycho-vzdělávací intervence.

Výzva s níž svou přednášku uzavřu jsou slova této mámy,jejichž prostřednictvím lze pochopit, jak je hluboké pouto spojení, které mohou vzniknout mezi rodičem a pedagogy ... protože jen společně můžeme budovat budoucnost těchto dětí !